

VEZENJE

MARĐAN SATRAPI

Čarobna knjiga

Doody
doody doody

Baš je bilo
ukusno! Hvala.

Treba da zahvalite
mojoj gospođi.
Odlična kuvarica.

Satrapa mi laška.

Moja baba je mog dedu
zvala „Satrapa“, nikad
imenom. Govorila je da
muža treba poštovati.

Nakon ručka, muškarci, kao i obično,
odlaze da se odmore, a mi, žene,
sklanjamo sve sa stola.

Martić, dete moje, pobrini se za samovar.

Da, bako.

Samovar je bio moj posao. Bila sam zadužena za njega ujutro, u podne i uveče. Treba reći i da samovar ujutro nije imao istu funkciju kao u drugim delovima dana.

Jutarnji samovar

Moja baka je bila zavisnica od opijuma. Lekar joj je rekao da ga uzima kako bi umirila bolove (barem je tako pričala). Dakle, nakon buđenja, dok ga još ne bi uzela, bila je u veoma, veoma lošem raspoloženju, ali to nikad nije dugo trajalo. Bilo je dovoljno da u čaj umeša komadić izgorelog opijuma* kako bi joj se povratio smisao za humor i njena urođena ljubaznost. Samo je trebalo sačekati.

* Ono što ostane na dnu lule nakon što se opijum popuši.

Moja
baka
pre

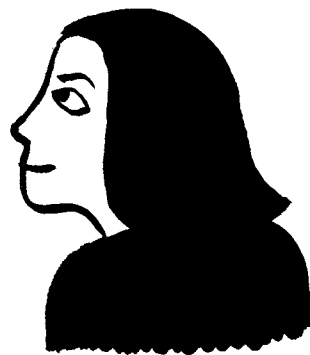
Moja
baka
posle

„Opijum ima mnogo utlina“, govorila je moja baka. „Ne služi samo tome da ublaži bolove.“

Pogledaj me, uvek sam imala krupne oči kao ti...

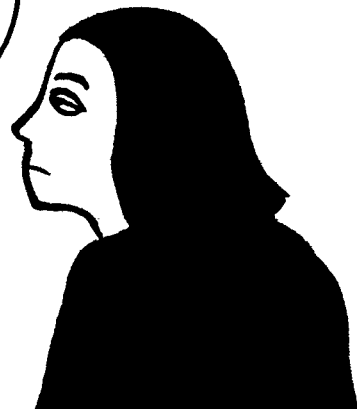
I tako, dok sam bila mlada, uvek sam ih, pre izlaska, malo naglašavala olovkom. To mi je kapke činilo težim, a pogled čežnjivim.

A i ti bi morala da naučiš da oči držiš malo zatvorenijim.

Stvarno misliš da ću tako izgledati življe i bistrije?

Ne, ali ćeš lakše naći udvarače.

Zahvaljujući napola zatvorenim očima, moja
baka se udavala tri puta. Moj deda bio je njen
poslednji suprug.

Podnevni i večernji samovar

Čaj koji se pripremao u ta doba dana imao je potpuno drugačiju ulogu.

Svi su se okupljali oko tog napitka da bi se bacili na svoju omiljenu aktivnost: RAZGOVOR.

Ali i taj razgovor imao je njen pečat:

Trebalo je računati da je potrebno bar tri četvrt sata da bi čaj proključao i bio skuhan u samovaru (radilo se baš o kuvarju, ne o infuziji).

Kad bih ja, najzad, ušla u salon sa tacnom, ostale bi upravo završavale posao oko suda.

Ah, najzad!
Bravo, Marti!
Neka te bog čuva!

Kako smo sinhronizovane!

Bravo, unučice
moja! Bravo!
Sreća! Oh! Ah!

Hvala,
duša moja.

I tako smo
počinjale
dugu serisu
provetranja
srca...

